

ผลของการใช้โปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎี การตัดสินใจของเกณฑ์ต่อการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนวัดไรีจิวิทยา จังหวัดนครปฐม

THE EFFECTS OF USING EDUCATIONAL AND CAREER GUIDANCE PROGRAM
APPLYING GELATT'S DECISION MAKING THEORY ON DEVELOPING DECISION
MAKING FOR PURSUING EDUCATION AND OCCUPATION OF
MATTAYOMSUAKA THREE STUDENTS AT WATRAIKHINGWITTAYA SCHOOL
IN NAKHON PATHOM PROVINCE

ปรีดา ยอดสิน*
จิตตินันท์ บุญสิริกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณฑ์ต่อการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดไรีจิวิทยา จังหวัดนครปฐม (2) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนก่อนที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณฑ์กับนักเรียนก่อนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณฑ์ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณฑ์ ประชากรคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๖๗๐ คน แบ่งเป็น ๑๕ ห้องเรียน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ๒ ห้องเรียน แล้วจับฉลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณฑ์ มาตรวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองโปรแกรมแต่ละครั้ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการแนะนำ

* นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาและการแนะนำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาและการแนะนำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์และต่อผู้วิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา การทดสอบค่าสถิติ Paired-Sample t - test และค่าสถิติ Independent -Sample t - test ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนจากมาตรการวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนจากมาตรการวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองในด้านต่างๆ คือ ความสนใจ ความสามารถ ทักษะ ความเชื่อ และบุคลิกภาพ ทำให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาต่อ และอาชีพที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาทักษะในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในการตัดสินใจและมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพที่เหมาะสม

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the effects of using Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory on developing decision making for pursuing education and occupation of Mattayomsuksa Three students at Watraikhingwittaya School in Nakhon Pathom Province 2) to compare decision making for pursuing education and occupation of experimental group students who participated in the Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory with control group students 3) to study experimental group's opinions towards participating in Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory. This research was the quasi experimental design. The population were 670 students, which were devided into 15 classes of Mattayomsuksa Three. Two classes were selected by using cluster sampling which were an experimental group and a control group. The instruments used in this research were: the Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory, the Decision Making for Pursuing Education and Occupation Scale, the Student's Learning and Opinion session Record towards the Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory, the Student's Opinion Questionnaire towards the

Educational and Career Guidance Program Applying Gelatt's Decision Making Theory and the researcher. Mean, Standard Deviation, Content Analysis, the Paired-Sample t-test and Independent Sample t-test were utilized for analyzing data. The research results indicated that: 1) the posttest scores from the Decision Making for Pursuing Education and Occupation Scale of experimental group were higher than their pretest scores at .05 level of significance 2) the posttest mean score from the Decision Making for Pursuing Education and Occupation Scale of the experimental group was higher than the posttest means score of the control group at .05 level of significance 3) the experimental group reported that participating in the Educational and Career Guidance Program applying Gelatt's Decision Making Theory helped them to understand about their interest, ability, skills, belief and personality so they could determine proper educational and career goals. They also developed skills in educational and career information searching which led them to know their decision tendency and felt more confidence to make decision for pursuing proper education and occupation.

ความสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้คือ ในปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายด้านที่สำคัญ ทั้งการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุและนาโนเทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) จากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิทยาการ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว แนวโน้มของสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลก ค่านิยม วิถีชีวิต และขนบธรรมเนียมทั้งหลายมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลทำให้โลกของคนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก หลายอาชีพสูญหายไปในขณะที่มีอีกหลายอาชีพเกิดขึ้นใหม่ตามวัฏจักรแห่งการพัฒนาทางเทคโนโลยี (นันทา สุรากษา, 2548) แต่ละอาชีพอาจจะเหมาะสมกับบุคคลหนึ่งแต่อาจไม่เหมาะสมกับบุคคลหนึ่ง เนื่องจากบุคคลมีความแตกต่างในหลายด้าน เช่น บุคลิกภาพ ค่านิยม ความดันดับ ความสามารถ การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพที่ตรงกับความต้องการ ความถนัดและความสนใจ ซึ่งมีความสำคัญดังที่ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2544) กล่าวว่า เมื่อบุคคลตัดสินใจอย่างถูกต้อง เขายอมจะมีความสุขในการทำงานและมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพที่สูงด้วย แต่การตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพไม่ใช่เรื่องง่าย เป็นกระบวนการที่ต้องค้นหาว่า บุคคลนั้นเหมาะสมกับงานอะไร ดังนั้นการช่วยเหลือบุคคลในการเลือกอาชีพ และวางแผนเพื่อ

ประกอบอาชีพด้วยแต่ยังศึกษาจะช่วยลดการเกิดปัญหาการว่างงานหรือการทำงานต่ำระดับของผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่างๆ (อรอนงค์ รัฐภูวนันทน์, 2539) สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในช่วงของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีโอกาสในการสำรวจ และทดลองศึกษาอาชีพต่างๆ ก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะยึดอะไรเป็นอาชีพจริงๆ (กุญชร คำข่าย, 2542) ดังนั้นถ้านักเรียนได้รับบริการแนะแนวที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและวิธีการในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่ถูกต้อง จะทำให้พวกเขานำเสนอผลลัพธ์ที่ดีและมีคุณภาพ ทำให้สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระ ทำให้ได้รับประโยชน์ที่มากที่สุด ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข (กุญชร คำข่าย, 2541)

Gelatt เป็นศาสตราจารย์ชาวอเมริกันที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการตัดสินใจเลือกอาชีพ Gelatt ได้รับรางวัลต่างๆ มากมายในด้านพัฒนาการทางด้านอาชีพ ในปีค.ศ. 1989 Gelatt ได้ปรับปรุงทฤษฎีการตัดสินใจที่มีความสมบูรณ์มากขึ้นเพื่อให้นักการศึกษาและนักแนะแนวอาชีพใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของบุคคลให้มีทักษะในการตัดสินใจที่ดีขึ้น (Gelatt, 2003) โดยได้นำเสนอหลักการในการตัดสินใจที่กระหนင์ถึงความไม่แน่นอนอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในปัจจุบันและอนาคต เช่น ข้อมูลที่นำมาใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพที่เป็นจริงในปัจจุบันนี้อาจจะไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นจริงหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ซึ่ง Gelatt เรียกหลักการในการตัดสินใจนี้ว่า “Positive Uncertainty” หรือ (การมอง) ความไม่แน่นอนในทางบวก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ต์ มาใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม เพราะเห็นว่านักเรียนควรได้รับการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพของนักเรียนต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ต์ ต่อการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ต์ 2) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ต์ กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวการศึกษา

และอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำแนวทางการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการวัดค่าตัวแปรตามก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่บึงวิทยา จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2551 จำนวน 15 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 670 คน ซึ่งแต่ละห้องมีนักเรียนประมาณ 40 คน โดยจัดห้องเรียนแบบคละระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่บึงวิทยา จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จาก 15 ห้องเรียน แล้วจับฉลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีจำนวน 44 คน และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมมีจำนวน 36 คน

เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการแนะนำแนวทางการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์ต่อการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่บึงวิทยาคน ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากหัวหน้าภาควิชาวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดไร่บึงวิทยา จังหวัดนครปฐม เพื่อน้อมถอดในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขออนุญาตใช้สถานที่ในการดำเนินการทดลอง หลังจากนั้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมทำมาตราการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำโปรแกรมด้วยตนเองตามโปรแกรมการแนะนำแนวทางการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์กับนักเรียนกลุ่มทดลองห้อง ม. 3/1 ใน科目วิชาแนะนำตัวตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2551 ถึงวันที่ 5 กันยายน 2551 รวมทั้งสิ้น 16 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ตั้งแต่เวลา 10.30 -11.30 นาฬิกา ทุกวันศุกร์ ณ ห้องแนะนำ โรงเรียนวัดไร่บึงวิทยา และให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำแนวทางการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์ในแต่ละครั้งเพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา และทราบถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ ความคิด ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมรวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับในการเข้าโปรแกรมแต่ละครั้ง ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนการสอนตามปกติ โดยอาจารย์ประจำวิชา กิจกรรมแนะนำ ดำเนินการสอนตามปกติ เมื่อผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยนำมาตราการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้

วัดก่อนทดลองม้วดกับนักเรียนก่อนและหลังการทดลองรวมทั้งให้นักเรียนก่อนทดลองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์และต่อผู้วิจัย ต่อมาก็วิจัยได้นำคะแนนจากมาตรวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนก่อนทดลองและนักเรียนก่อนความคุณมากวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองโปรแกรม และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างนักเรียนก่อนทดลองและนักเรียนก่อนความคุณ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สถิติพารามิตริก (Parametric Statistics) Paired-Sample t-test และ Independent -Sample t-test รวมทั้งนำข้อมูลจากแบบบันทึกประสมการณ์ การเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมในแต่ละครั้งของนักเรียนก่อนทดลองมาวิเคราะห์เนื้อหาและได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนก่อนทดลองที่มีต่อโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและการตัดสินใจเลือกอาชีพทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์และต่อผู้วิจัย น่าวิเคราะห์และสรุปข้อเสนอแนะจากการเข้าร่วมโปรแกรม

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภายหลังการทดลองโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ นักเรียนก่อนทดลองมีคะแนนจากมาตรวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนก่อนทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์มีคะแนนจากมาตรวัดการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพสูงกว่านักเรียนก่อนความคุณที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ 3) นักเรียนก่อนทดลอง มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าภายหลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์ ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจและรู้จักตนเองในด้านต่างๆ คือความสนใจ ความสามารถ ทักษะ ความเชื่อ และบุคลิกภาพซึ่งทำให้นักเรียนได้กำหนดเป้าหมายทางการศึกษาต่อและอาชีพที่เหมาะสมสมกับตนเอง ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ รวมถึงการตรวจสอบข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพให้มีความครบถ้วน ถูกต้องและทันสมัย ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในการตัดสินใจและมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

ทฤษฎีการตัดสินใจของเกลล์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงในการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพทั้ง 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) การตั้งเป้าหมาย

ทางการศึกษาและอาชีพโดยการเพ่งประเด็นและยึดหยุ่น 2) การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา และอาชีพโดยการตระหนักและระวัง 3) การเข้าใจความเชื่อของคนเองและการมีความเชื่อในแนวคิดทางการศึกษาและอาชีพ 4) การตัดสินใจทางการศึกษาและอาชีพโดยการใช้เหตุผลและการหันรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงรัตน์ กวดกิจการ (2544) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษารอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนครุระบุรีวิทยาลัย จังหวัดพังงา โดยได้ใช้องค์ประกอบทฤษฎีของเกแล็ตต์ (1962) ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) การระบุปัญหา 2) การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) ขั้นรู้ทางเลือกที่มีอยู่ 4) ขั้นพิจารณาข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก 5) ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาดีขึ้นหลังจากได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตร วรรณรักษ์ (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพุทธบูชา เบทราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้สร้างโปรแกรมการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจของนักเรียนที่มีองค์ประกอบที่ใกล้เคียงกับทฤษฎีการตัดสินใจของเกแล็ตต์คือ 1) การระบุปัญหาที่จะต้องตัดสินใจ 2) การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับตนเองด้าน ความสนใจ บุคลิกภาพ ความสามารถ และค่านิยม 3) การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับอาชีพ 4) การศึกษาทางเลือกโดยพิจารณา ข้อดีข้อเสีย และการตัดสินใจเลือก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว มีกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของทฤษฎีการตัดสินใจของเกแล็ตต์และงานวิจัยที่ได้ใช้องค์ประกอบของทฤษฎีอื่นๆ ในการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ พบว่า องค์ประกอบของทฤษฎีการตัดสินใจของเกแล็ตต์เป็นองค์ประกอบร่วมที่สามารถพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพได้ ดังจะเห็นได้จาก งานวิจัยของ Taylor และ Betz (1983 ห้างในชีวะนก จิรเศวตถุ, 2545) ซึ่งได้แสดงปัจจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพว่า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ซึ่งมีองค์ประกอบร่วมที่ตรงกับทฤษฎีการตัดสินใจของเกแล็ตต์ คือ 1) การมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ 2) การตั้งเป้าหมายในการเลือกอาชีพ และมีองค์ประกอบที่เพิ่มเติมคือ 1) การประเมินตนเอง 2) การวางแผนอาชีพ 3) การแก้ปัญหาทางอาชีพ โดยมีนักวิจัยที่ได้นำองค์ประกอบของ Taylor และ Betz มาใช้ในการศึกษา การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษา อาทิงานวิจัยของ รัตนากรณ์ ชนะชา (2541)

ที่ศึกษาเรื่องผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลต่อ การรับรู้ความสามารถของคนในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคล มีการรับรู้ความสามารถของคนในการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ ชิดชนก จิรเศวตฤต (2545) ที่ศึกษาเรื่องผลของการให้การปรึกษารายบุคคลตามแนวทางทฤษฎีปัญญาทุติกรรมต่อการรับรู้ความสามารถของคนในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกอาชีพที่ไม่ใช่วัฒนธรรมทางเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงที่เลือกอาชีพที่ไม่ใช่วัฒนธรรมทางเพศที่ได้รับการให้การปรึกษาด้านอาชีพรายบุคคลมีคะแนน การรับรู้ความสามารถของคนในการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยที่ได้ใช้ทฤษฎีพุทธิปัญญาสารสนเทศของ อัมรรัตน อุ่นจิตร (2547) ที่ศึกษาเรื่องผลของการโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามแบบพุทธิปัญญาสารสนเทศต่อการพัฒนาการรู้คิดแห่งตน และความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยโปรแกรมที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีพุทธิปัญญาสารสนเทศ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ซึ่งมีองค์ประกอบร่วมที่ตรงกับทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์ คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ 2) ทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพและมีองค์ประกอบที่เพิ่มเติมคือ 3) ความรู้เกี่ยวกับตนเอง 4) การรู้คิดแห่งตน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนจากแบบวัดการรู้คิดแห่งตนและความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพที่มีความเหมาะสมกับตนเอง การรวบรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ และการมีทักษะในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพโดยการพิจารณาทั้งข้อดีและข้อเสีย ของแต่ละทางเลือก ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของทฤษฎีการตัดสินใจของเกลแลดต์นี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับความเห็นของ จำเนียร ช่วงโชติ (2544) ที่กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพนั้นยังถือว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ มีทักษะที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยให้นักเรียนพิจารณาตนเองในด้านความสนใจ ความสามารถ ความถนัด ค่านิยม รู้จักโลกอาชีพในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาต่อและการวางแผนเข้าสู่อาชีพที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับคุณภาพ

ฉัตรศุภกุล (2541) ที่กล่าวว่า ถ้านักเรียนได้รับบริการแนะแนวที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและวิธีการในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่ถูกต้องจะทำให้พวกเขามาสามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเองและตลาดแรงงาน สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขและประสบความสำเร็จในอาชีพที่ตนเลือก ทำประโยชน์ให้กับตนเอง สังคมและประเทศชาติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เนื่องจากโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเดตต์ เป็นโปรแกรมที่สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานจากการบูรณาการตัดสินใจตามทฤษฎีของเกณเดตต์ ซึ่งขึ้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งมีความต่อเนื่องกันอย่างเป็นขั้นตอน และเป็นพื้นฐานไปสู่การเรียนรู้ในกิจกรรมครั้งต่อไป เช่น การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตรวจสอบข้อมูลทางด้านการศึกษาและอาชีพที่ตนเองมีว่า มีความถูกต้อง และครบถ้วนหรือไม่ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานไปสู่การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ช่วยให้นักเรียนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพที่มีความครบถ้วน ถูกต้อง และทันสมัย เป็นด้าน ดังนั้น ครุ/อาจารย์แนะนำ นักจิตวิทยา และนักการศึกษาที่สนใจนำไปใช้โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเดตต์ไปใช้ความมีความเข้าใจในขั้นตอนและความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้ที่นำไปใช้ควรทราบก่อนถึงการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้รับการพัฒนาตามขั้นตอน เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามหลักทฤษฎีการพัฒนากระบวนการตัดสินใจของเกณเดตต์

2 จากการวิจัยพบว่า โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเดตต์สามารถพัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ดังนี้ ครุ/อาจารย์แนะนำ นักจิตวิทยา และนักการศึกษาที่มีความสนใจจะนำไปใช้โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเดตต์ไปใช้ความมีการศึกษาโปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเดตต์อย่างละเอียด และควรปรับโปรแกรมให้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียนที่จะนำโปรแกรมไปใช้ เช่น ถ้านำโปรแกรมไปใช้พัฒนาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นช่วงวัยที่นักเรียนต้องตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเข้าสู่การประกอบอาชีพ ในช่วงของการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้และตรวจสอบข้อมูลให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย (กิจกรรมครั้งที่ 8-10) ควรจะปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้และตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนค่างๆ หรือการศึกษาในสถานที่ สายอาชีพเปลี่ยนเป็นการเรียนรู้และ

ตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคณะ หรือสาขาวิชาต่างๆ ในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นข้อมูลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎี การตัดสินใจของเกณเด็ต์ เปรียบเทียบกับผลของการใช้การใช้โปรแกรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจอื่นๆ เช่น ทฤษฎีพุทธิปัญญาสารสนเทศ ซึ่งมีองค์ประกอบของทฤษฎีที่ใกล้เคียงทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเด็ต์ คือ การมีความรู้เกี่ยวกับตนเอง การมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ การมีทักษะในการตัดสินใจ และการรู้คิดแห่งตน เพื่อให้ครู/ อาจารย์แนะนำ นักจิตวิทยา และนักการศึกษาที่สนใจผลการวิจัยมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มนักเรียนและหลักสูตรการศึกษาของแต่ละโรงเรียนให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อและอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรที่สามารถพัฒนาไปควบคู่กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและอาชีพ โดยใช้ทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเด็ต์เป็นหลัก เช่น การกระจ่างค่านิยม ทักษะการคิดหรือเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการศึกษาและอาชีพ เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการแนะนำการศึกษาและอาชีพตามทฤษฎีการตัดสินใจของเกณเด็ต์ ให้มีประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนในด้านอื่นเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กุญชรี คำข่าย. 2542. จิตวิทยาเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- คงเพชร พัตรสุกฤต. 2541. “กระบวนการแนะนำอาชีพจะช่วยให้เกิดความสมดุลในตลาดแรงงานได้อย่างไร.” จัดผลงานปริทัศน. 1 (2): 16-18.
- จำเนียร ช่วงใจดี. 2544. เทคนิคการแนะนำ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชิดชนก จิรเศวตฤด. 2545. ผลการให้การปรึกษารายบุคคลตามแนวทางทฤษฎีปัญญาพุติกรรมนิยมต่อการรับรู้ความสามารถของตนในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกอาชีพที่ไม่ใช้วัฒธรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงรัตน์ กวดกิจการ. 2544. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพในระดับอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนคุระบุรีพิทยาคม จังหวัดพังงา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

นวลศิริ เป้าโรหัตย์. 2544. พัฒนาการทางอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นันทา สุริกษา. 2548. รูปแบบชีวิตและการให้คำปรึกษาอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

รัตนกรณ์ ชนะฯ. 2541. ผลของการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพเป็นรายบุคคลต่อการรับรู้ความสามารถทางด้านการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจาริต วรรรณรักษ์. 2540. ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุทธบูชา เขตราชบูรณะ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาอิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550. สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดิฉบันที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). (Online).
http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p10/plan10/data_12 กรกฎาคม 2550.

อมรรัตน์ อุ่นจิตร์. 2547. ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามแบบทุกธิปัญญาสารสนเทศ ต่อการพัฒนาการรู้คิดแห่งตนและความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารบุรีพิทยาคม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรอนงค์ ชัยณรงค์วัน. 2539. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอเดียนสโตร์.

Gelatt , H.B. 2003. **The Power of Positive Uncertainty: Making Creative Career Decision.** (Online). www.Eric.ed.gov, June 13, 2007.